

Skikkelse, inden jeg kan komme frem med det i Rigsdagen. Det er jo ingenlunde alle Spørgsmaal, der ere klarede fra Kommissionens Side. Et saa stort Spørgsmaal f. Eks. som det, den enstemmig har henstillet til mig at lade undersøge og eventuelt fremsætte Forslag om; nemlig det om Muligheden af at inddrage den Værdistigning, der fremkaldes ved Banerne, til Dækning af de Udgifter, Anlægget koster, har Kommissionen jo slet ikke indladt sig paa at udforme. Det er altsaa et Spørgsmaal, jeg maa overveje og ogsaa agter at overveje, men dertil maa jo kræves Tid. Hermed er tillige besvaret det Spørgsmaal, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) i saa Henseende fremsatte. Jeg sympatiserer i høj Grad med den Tanke, har gjort det længe og vil gøre mit til, at vi kunne finde en Form for dens Virkeliggørelse, som jeg tør tro vil kunne vinde Tilslutning i Rigsdagen.

Saa spurgte det ærede Medlem for Vervinge fremdeles, om ikke Toget, der afgaar fra Odense om Morgenen Kl. 5²⁵, kunde lægges hen, saaledes at der kunde blive Forbindelse imellem det og de Tog, der fra de fynske Købstæder langs Kysten ankomme til Odense om Morgenen. Ja, det vilde jo kun kunne lade sig gøre, naar dette Tog blev udskudt til den Tid, da nu det andet Tog gaar derfra ved Halvnytiden. Jeg ved ikke, om det er det ærede Medlems Mening, at det første skulde bortfalde og det sidste gøres til Iltoget. Dette at skaffe de fynske Byer i Periferien Forbindelse med Sjælland og København ved et nogenlunde hurtiggaaende Tog om Formiddagen er en Ting, jeg har den største Sympati for. Det udtalte jeg allerede i Fjor, maaske ogsaa i Forfjor, og det har jeg ikke glemt siden. Men det støder for det første paa den Vanskelighed, at man ikke kan forsvare at sende et Tog i een Retning uden ogsaa at have Brug for det, naar det gaar tilbage igen. Thi det skal jo tilbage. Man kan ikke blive ved med at sende Tog af Sted fra Fyn til Sjælland, uden at man har et fornuftigt Øjemed at lade dem gaa tilbage i, og det har man endnu ikke. Jeg sagde det vist allerede i Fjor, men skal gerne gentage det her, at det, vi i saa Henseende vente paa, er, at det Tog, der nu gaar fra København Kl. 7⁵⁰ om Aftenen, skal blive saa overbelastet med rejsende, at det maa dubleres, saa at vi trods Toget Kl. 11⁵⁵ dog komme til som i gamle Dage at have to Aftentog ved 8-Tiden. Saa snart det indtræffer, og

det vil vist — heldigvis kan man jo godt sige — ikke vare saa længe, saa er der en fornuftig Brug for et saadant tilbagegaaende Tog, og saa er for saa vidt Spørgsmaalet løst. Men tilbage bliver saa rigtignok Spørgsmaalet, om man er i Stand til at føre disse Tog, det ene fra Odense — ja det maatte sikkert retfærdigvis begynde allerede i Fredericia — til København og det andet derfra tilbage over Fyn, med det enkelte Spor, der nu er. Derom tvivler Generaldirektionen i høj Grad. Det kommer vist til at vente, indtil vi faa Dobbeltsporet; men saa kommer det sikkert ogsaa.

Det ærede Medlem for Mors (Markvorsen) talte om Forholdene ved Odde-sund. Den ærede Landbrugsminister har allerede for sit Vedkommende klaret Sagen, og jeg skal kun dertil føje, at naar Lejemaalet, som jeg har indgaaet med min Kollega paa Biologisk Stations Vegne, falder bort, hvad han antydede et Ønske om, er det min Agt at udbyde Fiskeretten derovre ved offentlig Auktion, og saa faa jo de Herrer, paa hvis Vegne det ærede Medlem for Mors talte, Lejlighed til at gøre deres Bud.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) talte om et Ledvogterhus, som var daarligt. Ja, desværre, det kan jo forekomme. Jeg forstod det dog nærmest saaledes, at det, der ankedes over, ikke var, at Huset i og for sig var daarligt, men at der var for lidt Plads. Der er jo imidlertid den store Hage ved den Ting, at et saadant Hus er bygget med en normal Størrelse af Familien for Øje. Hvis den er over det normale, kan det blive drøjt for dem at skulle rummes indenfor de Vægge, der er. Men vi pleje nu en Gang ikke fra Statens Side, hverken naar vi lægge Embedslønninger eller bygge Embedsboliger, at tage meget stærkt Hensyn til, om den, der skal have Lønnen, eller benytte Boligen, har en stor Familie eller ikke. Lønnen er den samme for en Embedsmand, hvad enten han er Pebersvend eller har en Familie paa 8 eller 10 Børn. Det er maaske urigtigt; jeg selv er i og for sig ikke utilbøjelig til at tro det; men saaledes er det nu en Gang. Med Hensyn til Boligen maa man ganske vist tage rimeligt Hensyn til, at den ogsaa kan rumme en normal Familie; men hvis Familien er større end det normale, er det naturligvis muligt, at den kan komme til at bo mere knebent, end egentlig heldigt er. Det kan jo være, at noget saadant er Tilfældet ved det Ledvogterhus, det ærede